

Sularını içtikleri plastik bardakları, ellerini kuruldıkları kâğıt havluları benimle birlikte sabırla sayan, her birini azaltmak için coşkuyla çabalayan, atıklarını tekrar kullanan ve minik kompost sandıklarını yere göğe koyamayan öğrencilerime, 5 Yaş A Sınıfıma...

Sima

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 12603

Deniz'in Sıfır Atık Kitabı

© 2019 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Sima Özkan
Resimleyen: Zeynep Özatalay
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Burcu Ünsal Çeküç
Son Okuma: Gökçe Ateş Aytuğ
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan
Birinci Baskı: Mayıs 2019

ISBN: 978-605-2079-64-5

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Özkan, Sima

Deniz'in Sıfır Atık Kitabı

1. Çocuk Edebiyatı 2. Doğa ve Çevre

İstanbul, SEV Yayıncılık, 2019, 36 Sayfa

ISBN: 978-605-2079-64-5

Baskı: Fabrika Basım ve Ticaret Ltd. Şti.

Göztepe Mah., İnönü Cad., No. 74/A, Bağcılar, İstanbul

Tel.: (0212) 294 38 00 • Sertifika No. 14461

Deniz'in SIFIR ATIK Kitabı

Sima Özkan Zeynep Özatalay
RESİMLEYEN

REDHOUSE
kidz

Merhaba, ben Deniz! Tüm sokakların denize çıktığı bir kasabada yaşıyorum. Evimiz Mavi Mahallesi, Kavanoz Dibi Sokak, Atmabak Apartmanı'nda. Okulumsa bisikletle evimize on dakika uzaklıkta.

Pedallarımı okula doğru çevirdiğim o sabah, her şey bisikletimden düşmemle başladı... Okulun bahçesine girdiğimde aniden karşıma bir martı çıktı. Kafasını bir o yana bir bu yana sallayarak bir poşetten çıkarmaya çalışıyordu. Ona çarpmamak için gidonu çevirince duramayıp düşüverdim. Bisikletimle birlikte çantam da yere yuvarlandı ve içindekiler hiç tanımadığım bir kızın önüne saçıldı. Kız sandviçimi, bisküvimi ve su şişemi yerden aldı, bana uzattı. Tam ona teşekkür edecektim ki yüzünü asarak yanımdan uzaklaştı.

Okulun ilk günü için ne şahane bir başlangıçtı!

Tanışma oyunumuzun bitmesiyle zil çaldı. Susamıştım. Çantamdan şişemi alırken Nil de kendi matarasını çıkarıp kana kana su içti. Ama benim şişemdeki su bitmişti. Ben de şişeyi çöpe atıp sebile koştum. Nil yine kaşlarını çatarak bana bakıyordu. Ne derdi vardı bu kızın benimle?

Onu tekrar gördüğümde yanımda oturuyordu.

“Hadi birbirimizi tanıyalım,” dedi öğretmenimiz ve elindeki topu yanımdaki kıza attı. “Önce sen kendini tanıtarak başlayabilir misin, Nil?”

